

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 138

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 25 februarie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 536 din 17 decembrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România	2–3
Decizia nr. 537 din 17 decembrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. (3) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune	4–5
Decizia nr. 538 din 17 decembrie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	5–7
Decizia nr. 23 din 21 ianuarie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică	8–10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
137. — Ordin al ministrului transporturilor privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2014 al Autorității Feroviare Române — AFER	10–12
473. — Ordin al ministrului delegat pentru întreprinderi mici și mijlocii, mediul de afaceri și turism privind aprobarea procedurilor de implementare a Programului de dezvoltare și modernizare a activităților de comercializare a produselor și serviciilor de piață, a Programului pentru dezvoltarea abilităților antreprenoriale în rândul tinerilor și facilitarea accesului la finanțare — START, a Programului național multianual pentru dezvoltarea culturii antreprenoriale în rândul femeilor manager din sectorul întreprinderilor mici și mijlocii, a Programului național multianual pentru susținerea meșteșugurilor și artizanatului și a Programului național multianual de înființare și dezvoltare de incubatoare tehnologice și de afaceri.....	13
REPUBLICĂRI	
Legea nr. 135/2007 privind arhivarea documentelor în formă electronică	14–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 536**

din 17 decembrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Amalia Czirjek (fostă Husar) în Dosarul nr. 26.703/303/2011 al Judecătoriei Târgu Mureș, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 304D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată arătând că legiuitorul poate opta, în considerarea unor rațiuni de interes general, cu privire la acordarea unor scutiri de la plata tarifului de utilizare a rețelei de drumuri naționale, pentru anumite categorii de vehicule.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 aprilie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 26.703/303/2011, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.**

Excepția a fost ridicată de Amalia Czirjek (fostă Husar) într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției prevăzute de art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că textul de lege criticat contravine principiului egalității în fața legii, deoarece prin acesta sunt exceptate de la plata tarifului de utilizare anumite categorii de vehicule. Dacă anumite categorii de cetățeni sunt obligate să plătească tariful respectiv, atunci toate celelalte categorii de cetățeni la care face referire textul de lege criticat, ce beneficiază în egală măsură de utilizarea drumurilor naționale, trebuie să plătească.

Judecătoria Târgu Mureș apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Dispozițiile constituționale invocate de către autor instituie egalitatea cetățenilor în fața legii, or, textul de lege criticat exceptează de la plata tarifelor vehiculele aparținând unor instituții sau autorități ale statului, prin care acestea își exercită prerogativele ca exponente ale puterii publice în realizarea rolului statului, care constă în principiu în asigurarea, apărarea și promovarea prin mijloacele prevăzute de Constituție a interesului public și a binelui comun.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, principiul egalității cetățenilor în drepturi nu are semnificația uniformității, astfel încât, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, situațiilor diferite trebuie să le corespundă un tratament diferit. Or, rezultă în mod evident situația diferită a utilizatorilor pentru care este aplicabilă exceptarea de la plată a tarifelor pentru utilizarea drumurilor naționale, vehiculele enumerate la art. 3 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 aparținând, în special, autorităților administrației publice. Acestea nu beneficiază de privilegii, ci execută servicii publice ce servesc interesului general.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale. În cazul de față, soluția legislativă aleasă se impune datorită legăturii indisolubile dintre sumele reținute cu titlu de tarif de utilizare a drumurilor publice și bugetul de stat, constituind o justificare suficientă pentru diferența de tratament juridic aplicată în ceea ce privește exceptarea de la plata tarifului de utilizare a drumurilor publice a vehiculelor aparținând unor autorități și instituții publice.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 3 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, cu modificările și completările aduse prin art. I pct. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 8/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 30 ianuarie 2010, și prin art. 87 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 2 septembrie 2011, având următorul cuprins: „Sunt exceptate de la plata tarifului de utilizare vehiculele:

a) deținute în proprietate sau, după caz, folosite în baza unui drept legal, conform datelor înscrise în certificatul de înmatriculare, de:

- (i) unitățile Ministerului Apărării Naționale;
- (ii) unitățile Ministerului Administrației și Internelor;
- (iii) serviciile de ambulanță;
- (iv) serviciile publice comunitare pentru situații de urgență, reglementate prin Ordonanța Guvernului

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Amalia Czirjek (fostă Husar) în Dosarul nr. 26.703/303/2011 al Judecătoriei Târgu Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Târgu Mureș și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 decembrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

nr. 88/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare pentru situații de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 363/2002, cu modificările și completările ulterioare;

(v) *Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.;*

(vi) *Serviciul de Protecție și Pază.*

b) *folosite exclusiv în transportul public local de persoane prin servicii regulate pe raza teritorial-administrativă a unei localități;*

c) *istorice.”*

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate contravin art. 16 privind egalitatea în drepturi din Constituție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că aceasta a fost ridicată într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției prevăzute de art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002.

Prin textul de lege criticat sunt exceptate de la plata tarifului de utilizare anumite categorii de vehicule, ipoteză care nu se aplică autorului excepției, acesta fiind obligat, potrivit art. 1 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, la plata tarifului de utilizare.

Or, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță [...] care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia.*”

Prin urmare, Curtea constată că excepția nu îndeplinește condiția de admisibilitate referitoare la legătura textului criticat cu soluționarea cauzei, astfel încât aceasta urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 537

din 17 decembrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. (3) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. (3) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, excepție ridicată de Societatea Comercială „Dura Bet Construct” — S.A. din Brăila în Dosarul nr. 13.989/196/2012 al Judecătoriei Brăila — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 326D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă că, la dosar, partea Societatea Română de Radiodifuziune a depus concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției ca inadmisibilă.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției ca devenită inadmisibilă, făcând referire la Decizia Curții Constituționale nr. 448 din 29 octombrie 2013.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 aprilie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 13.989/196/2012, **Judecătoria Brăila — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 40 alin. (3) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Dura Bet Construct” — S.A. din Brăila într-o cauză având ca obiect obligarea autorului excepției la plata unei sume reprezentând taxa pentru serviciul public de radiodifuziune.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că art. 40 alin. (3) din Legea nr. 41/1994 este neconstituțional, deoarece obligația plății unei taxe radio către un mandatar, indiferent dacă persoana juridică beneficiază sau nu de acest serviciu, aduce atingere dreptului acesteia la liberă dispoziție asupra activității sale.

Judecătoria Brăila — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența Curții în materie. Mai arată, de asemenea, că Legea fundamentală garantează exercitarea liberei inițiative și accesul persoanei la o activitate economică în condițiile legii, prin textul de lege criticat sancționându-se nerespectarea unor condiții legale. De asemenea, pentru respectarea libertății economice statul are dreptul să impună obligația respectării unor reguli de disciplină economico-financiară.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 40 alin. (3) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 27 decembrie 1999, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 533/2003 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2003 pentru modificarea art. 40 din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 895 din 15 decembrie 2003, care au următorul conținut: „*Persoanele juridice cu sediul în România, inclusiv filialele, sucursalele, agențiile și reprezentanțele acestora, precum și reprezentanțele din România ale persoanelor juridice străine, au obligația să plătească o taxă pentru serviciul public de radiodifuziune și o taxă pentru serviciul public de televiziune, în calitate de beneficiari ai acestor servicii.*”

Autorul excepției susține că textul de lege criticat aduce atingere art. 23 referitor la libertatea individuală din Constituție. Din motivarea excepției Curtea reține că acesta face referire de fapt la art. 45 privind libertatea economică din Legea fundamentală.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prin Decizia nr. 448 din 29 octombrie 2013*), nepublicată la data pronunțării prezentei decizii, a constatat că dispozițiile art. 40 alin. (3) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune sunt constituționale în măsura în care taxa pentru serviciile publice de radiodifuziune și televiziune se aplică numai persoanelor juridice care beneficiază de aceste servicii.

*) Decizia Curții Constituționale nr. 448 din 29 octombrie 2013 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 5 din 7 ianuarie 2014.

Pentru a pronunța această soluție Curtea a reținut că interpretarea și aplicarea dispozițiilor de lege criticate, respectiv art. 40 alin. (3) din Legea nr. 41/1994, în sensul că obligația de plată a taxelor pentru serviciile publice de radiodifuziune și televiziune incumbă tuturor persoanelor juridice indiferent dacă acestea sunt sau nu beneficiare ale serviciului public aferent, deci indiferent dacă există sau nu o contraprestație a instituției publice în cauză, vin să nesocotească dispozițiile art. 56 alin. (2) din Constituție.

Curtea a considerat că numai interpretarea prevederilor art. 40 alin. (3) din Legea nr. 41/1994 în sensul că persoanele juridice cu sediul în România, inclusiv filialele, sucursalele, agențiile și reprezentanțele acestora, precum și reprezentanțele din România ale persoanelor juridice străine, au obligația să plătească o taxă pentru serviciul public de radiodifuziune și o taxă pentru serviciul public de televiziune, în calitate de beneficiari **efectivi** ai acestor servicii, este singura care poate înlătura viciul de neconstituționalitate de care textul de lege suferă prin lipsa unei mențiuni exprese în acest sens.

Cu acest prilej, în raport de obiectul cauzei, și anume acțiunea promovată de Societatea Română de Radiodifuziune pentru obligarea autorului excepției la plata unei sume reprezentând taxa pentru serviciul public de radiodifuziune, de motivarea excepției, precum și de considerentele de principiu reținute de Curte într-o situație similară celei din prezenta cauză, respectiv prin Decizia nr. 1.422 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 880 din

13 decembrie 2011, Curtea reține că, în măsura în care instanța constituțională a constatat constituționalitatea textului criticat într-o anumită interpretare ce rezultă, în mod nemijlocit, din dispozitivul deciziei, prin ridicarea din nou a unei excepții de neconstituționalitate cu privire la același text și cu o motivare identică se tinde la înfrângerea caracterului general obligatoriu al deciziei Curții Constituționale. În acest caz sunt aplicabile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”, întrucât, indiferent de interpretările ce se pot aduce unui text, atunci când Curtea Constituțională a hotărât, în dispozitivul deciziei pronunțate în cadrul competenței prevăzute de art. 146 lit. d) din Constituție, că numai o anumită interpretare este conformă cu Constituția, se menține prezumția de constituționalitate a textului în această interpretare, fiind excluse cadrului constituțional toate celelalte interpretări posibile. În consecință, a contesta din nou constituționalitatea interpretărilor care au fost deja excluse din cadrul constituțional echivalează cu încălcarea art. 147 alin. (4) din Constituție coroborat cu art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992.

Prin urmare, reținând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit după momentul sesizării Curții Constituționale de către instanța judecătorească, dar înainte de publicarea Deciziei Curții Constituționale nr. 448 din 29 octombrie 2013 în Monitorul Oficial al României, Partea I, aceasta urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 40 alin. (3) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, excepție ridicată de Societatea Comercială „Dura Bet Construct” — S.A. din Brăila în Dosarul nr. 13.989/196/2012 al Judecătoriei Brăila — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Brăila — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 decembrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 538

din 17 decembrie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător

Tudorel Toader	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind

regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Ion Ionașcu în Dosarul nr. 23.349/233/2012 al Judecătoria Galați — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 344D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale și la Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 10 din 10 iunie 2013, pronunțată într-un recurs în interesul legii, prin care s-a stabilit ordinea de comunicare a procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 aprilie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 23.349/233/2012, **Judecătoria Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.**

Excepția a fost ridicată de Ion Ionașcu într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că prevederile art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 sunt lipsite de previzibilitate, deoarece dau posibilitatea agentului constator să acționeze în mod arbitrar în ceea ce privește comunicarea procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției din textul de lege, lipsind dispoziția privind ordinea de prioritate a modalității de comunicare a acestuia.

Lipsa previzibilității dispozițiilor legale criticate rezultă și din faptul că nu se precizează în concret care este locul unde se afișează procesul-verbal, în cazul imobilelor cu mai multe etaje sau apartamente neputându-se determina dacă locul respectiv este ușa imobilului sau cea a apartamentului.

Procesul-verbal încheiat cu ocazia afișării nu este adus la cunoștința persoanei sancționate, aceasta neavând posibilitatea de a se plânge la instanță cu privire la neregularitatea actului de afișare, ceea ce contravine accesului liber la justiție. În practica sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că sancțiunile contravenționale sunt asimilate acuzațiilor în materie penală, astfel încât se impune ca modalitatea de comunicare a procesului-verbal să ofere persoanei sancționate toate garanțiile accesului la justiție.

Totodată, prin textul de lege criticat se aduce atingere și prevederilor art. 44 din Legea fundamentală, deoarece comunicarea defectuoasă a procesului-verbal poate duce la executarea silită a acestuia, fără ca persoana sancționată să cunoască conținutul actului de sancționare.

Judecătoria Galați — Secția civilă consideră că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale în măsura în care nu se interpretează în sensul că actul normativ instituie o ordine de prioritate privind modalitatea de comunicare a procesului-verbal către contravenient, și anume că procesul-verbal trebuie comunicat mai întâi prin poștă, cu aviz de primire, și abia ulterior, în măsura în care nu se poate realiza comunicarea prin această primă modalitate, să fie comunicat prin afișare la domiciliul sau la sediul contravenientului. În această ipoteză, textul de lege încalcă prevederile art. 21, 24 și 53 din Constituție.

Totodată, potrivit practicii Curții Europene a Drepturilor Omului, o acuzație în materie contravențională este asimilată unei acuzații în materie penală, astfel că modalitatea de comunicare direct prin afișare a procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției contravine și dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, sens în care este indicată Decizia de inadmisibilitate din 18 noiembrie 2008 cu privire la Cererea nr. 17.857/03, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Constantin Neață împotriva României*.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența Curții în materie. Totodată, se observă că nu poate fi reținută asimilarea situației reglementate de textul legal criticat cu cea care a făcut obiectul analizei concretizată prin Decizia Curții Constituționale nr. 536 din 28 aprilie 2011, în cazul de față fiind vorba de o ipoteză diferită de lucru, care implică o legătură directă cu persoana contravenientului.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 sunt neconstituționale în măsura în care nu sunt interpretate în sensul că textul criticat instituie o ordine de prioritate la comunicarea procesului-verbal către contravenient. Astfel, dispozițiile art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 enumeră modalitățile de comunicare a procesului-verbal și a înștiințării de plată, fără să conțină vreo precizare referitoare la ordinea de prioritate în care acestea pot fi folosite. Modalitatea de interpretare și punere în aplicare de către organele competente a acestor dispoziții, și anume prin afișare directă, fără a epuiza celelalte moduri de comunicare prevăzute de text, este de natură a aduce atingere dreptului de acces liber la justiție al contravenientului care contestă procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției.

În condițiile în care termenul pentru introducerea contestației împotriva procesului-verbal sau a înștiințării de plată curge de la momentul înmânării sau comunicării actului, incertitudinea acestui moment constituie un obstacol în exercitarea dreptului de acces liber la justiție. Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului a subliniat în repetate rânduri care sunt garanțiile realizării efective a accesului liber în materie contravențională (asimilată, în anumite condiții, noțiunii autonome de „acuzație în materie penală”), iar dreptul de a fi informat în cel mai scurt timp și în mod amănunțit asupra naturii și cauzei acuzației aduse, precum și dreptul de a dispune de timpul și înlesnirile necesare pregătirii apărării contravenientului reprezintă astfel de condiții obligatorii, în conformitate cu art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dar și cu art. 20 și 148 din Constituția României.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost reținut în încheierea de sesizare, îl constituie prevederile art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001. În realitate, din analiza excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că sunt criticate dispozițiile art. 27 teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002. Textul legal criticat are următorul cuprins: „Comunicarea procesului-verbal și a înștiințării de plată se face prin poștă, cu aviz de primire, sau prin afișare la domiciliul sau la sediul contravenientului.”

Autorul excepției susține că textul de lege criticat aduce atingere art. 1 alin. (3) privind caracterul statului român, art. 21 referitor la accesul liber la justiție și art. 44 privind dreptul de proprietate din Constituție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prin Decizia nr. 419 din 15 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 768 din 10 decembrie 2013, a statuat că formularea textului criticat este cât se poate de clară și explicită, modalitățile de comunicare a actelor menționate fiind prezentate și enumerate nu într-o ordine obligatorie, succesivă, ci într-o formulă alternativă, semnificația conjuncției „sau” neputând duce la altă concluzie.

Prin urmare, cu acest prilej, Curtea nu poate reține critica privitoare la încălcarea art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală din perspectiva neclarității și imprevizibilității textului de lege criticat.

Cu privire la încălcarea principiului accesului liber la justiție, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 302 din 13 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 449 din 22 iulie 2013.

Cu acel prilej, făcând referire la jurisprudența sa, Curtea a reținut că, în ceea ce privește comunicarea procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor, precum și a înștiințării de plată a amenzii corespunzătoare, regula generală este prevăzută de art. 26 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 și constă în înmânarea lor direct contravenientului. Textul de lege supus controlului de constituționalitate instituie o excepție de la

această regulă, excepție aplicabilă situației în care contravenientul lipsește de la domiciliul sau, după caz, de la sediul său ori, deși prezent, refuză să semneze procesul-verbal. Curtea a statuat că nu se poate reține critica de neconstituționalitate privind pretinsa încălcare a prevederilor art. 21 din Constituție, întrucât dispozițiile art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, referitoare la afișarea procesului-verbal, nu constituie, prin ele însele, o nesocotire a dreptului de acces liber la justiție. Curtea a observat că autorul excepției pleacă de la premisa că, în practică, există riscul să nu ia cunoștință de existența actului sancționator. Aceasta este însă doar o supoziție ce se întemeiază pe o simplă temere ipotetică potrivit căreia *instrumentum probationis* ar putea fi distrus sau furat. În realitate, afișarea, ca modalitate de comunicare a procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, satisface pe deplin cerințele procedurale care să asigure contravenientului exercitarea dreptului de acces liber la justiție.

Prin aceeași decizie Curtea a menționat Decizia nr. 10 din 10 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 450 din 23 iulie 2013, prin care Înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și a stabilit că modalitatea de comunicare a procesului-verbal de contravenție și a înștiințării de plată, prin afișare la domiciliul sau sediul contravenientului, este subsidiară comunicării prin poștă, cu aviz de primire. Cerința comunicării procesului-verbal de contravenție și a înștiințării de plată este îndeplinită și în situația refuzului expres al primirii corespondenței, consemnat în procesul-verbal încheiat de funcționarul poștal.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Distinct de cele arătate, în ceea ce privește pretinsa încălcare a art. 44 din Constituție, Curtea observă că aceasta nu este motivată din perspectiva neconstituționalității textului de lege criticat, ci reprezintă de fapt critica unei situații ipotetice în care autorul excepției s-ar putea afla. Din această perspectivă Curtea constată că prevederile art. 44 din Constituție nu sunt incidente în cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ion Ionașcu în Dosarul nr. 23.349/233/2012 al Judecătoriei Galați — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 27 teza întâi din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Galați — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 decembrie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 23

din 21 ianuarie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 alin. (2)
din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, excepție ridicată de Melania Cristiana Bănuță și Dan Bănuță în Dosarul nr. 49.634/3/2010 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 506D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 395 din 1 octombrie 2013.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 martie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 49.634/3/2010, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică**, excepție ridicată de Melania Cristiana Bănuță și Dan Bănuță într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii privind obligarea expropriatorului la plata către expropriat a unei juste despăgubiri pentru un imobil cu privire la care au fost declanșate procedurile de expropriere.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată în esență, că prevederile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 contravin caracterului drept și prealabil al despăgubirii, așa cum este instituit prin dispozițiile art. 44 alin. (3) din Constituție, deoarece stabilirea cuantumului acesteia se face în momentul întocmirii raportului de expertiză, adică la o dată ulterioară momentului la care s-a făcut transferul dreptului de proprietate în patrimoniul expropriatorului.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă își exprimă opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat nu realizează nicio distincție între subiectele de drept ce intră sub incidența acestora, nefiind discriminatoriu. Se mai arată că Legea nr. 33/1994 cuprinde dispoziții de natură să asigure atât cadrul legal adecvat realizării procedurilor de expropriere și de stabilire a despăgubirilor, cât și apărării dreptului de proprietate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că prevederile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 nu contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 și art. 44 alin. (3), invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie. De asemenea, se arată că, din examinarea dispozițiilor legale criticate, nu rezultă niciun aspect de natură să afecteze dispozițiile constituționale privind înfăptuirea justiției.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale, invocând în acest sens deciziile Curții Constituționale nr. 29 din 19 ianuarie 2012, nr. 316 din 29 martie 2012 și nr. 388 din 26 aprilie 2012.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, potrivit încheierii de sesizare, îl reprezintă prevederile art. 26 din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 472 din 5 iulie 2011.

Analizând motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că autorii excepției de neconstituționalitate invocă neconstituționalitatea dispozițiilor art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, astfel încât, în acord cu motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea urmează a se pronunța numai asupra acestor din urmă dispoziții legale, potrivit cărora: „(2) *La calcularea cuantumului despăgubirilor, expertii, precum și instanța vor ține seama de prețul cu care se vând, în mod obișnuit, imobilele de același fel în unitatea administrativ-teritorială, la data întocmirii raportului de expertiză, precum și de daunele aduse proprietarului sau, după caz, altor persoane îndreptățite, luând în considerare și dovezile prezentate de aceștia.*”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 44 alin. (1) privind garantarea dreptului de proprietate, alin. (2) referitor la garantarea și ocrotirea proprietății private, alin. (3) privind exproprierea pentru o cauză de utilitate publică și art. 124

alin. (2) privind unicitatea, imparțialitatea și caracterul egalitar al justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994, prin raportare la dispozițiile constituționale cuprinse în art. 44 alin. (3), și cu o motivare identică.

Astfel, prin Decizia nr. 395 din 1 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 685 din 7 noiembrie 2013, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, cu următoarea motivare:

Prevederile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 vizează stabilirea despăgubirilor în caz de neînțelegere între părți cu privire la cuantumul acestora, în faza judiciară a procedurii exproprierii. Potrivit acestui text de lege, evaluarea imobilului supus exproprierii se face în raport de prețurile de tranzacționare a unor imobile similare, de la data întocmirii raportului de expertiză, adică la o dată cât mai apropiată de momentul pronunțării hotărârii prin care se stabilește cuantumul despăgubirii și de momentul transferului dreptului de proprietate. Prin urmare, instanța nu se poate raporta la valoarea despăgubirilor stabilită la momentul emiterii actului de expropriere, deoarece tocmai contestarea valorii despăgubirii stabilite la acel moment a declanșat procesul între părți, respectiv faza judiciară a procedurii de expropriere. Creșterea sau descreșterea valorii imobilului supus exproprierii, consecință a fluctuației pieței în domeniul imobiliar, are un caracter general, iar corecția acestui fenomen a generat necesitatea stabilirii valorii despăgubirilor prin raportare la valoarea de piață a imobilului la momentul cel mai apropiat de finalizarea procedurii de expropriere.

Instanța nu poate stabili, fără a prejudicia părțile, o altă valoare a despăgubirilor decât cea rezultată în urma raportului de expertiză efectuat în cursul judecării cauzei, și nici nu poate avea în vedere un alt cuantum al despăgubirilor, stabilit în etapa administrativă a procedurii de expropriere, pe care părțile însele nu l-au acceptat la acel moment. Cum părțile nu au ajuns la un acord în privința întinderii despăgubirii până la momentul judecării, și nici în cursul acesteia, rezultă că valoarea despăgubirilor va fi stabilită de instanță după criteriile reglementate în art. 26 din Legea nr. 33/1994, adică la momentul întocmirii raportului de expertiză.

De altfel, acest moment este cel ce reflectă valoarea reală a imobilului supus exproprierii, întinderea despăgubirii fiind echivalentă cu valoarea de piață a imobilului, reprezentând, în consecință, o dreaptă despăgubire.

O singură restricție este instituită de legiuitor, prin art. 27 alin. (2) din Legea nr. 33/1994, și anume aceea că despăgubirea acordată de către instanță nu va putea fi mai mică decât cea oferită de expropriator și nici mai mare decât cea solicitată de expropriat sau de altă persoană interesată.

Legiuitorul român a consacrat principiul despăgubirii integrale a proprietarului expropriat, în sensul că, așa cum prevede art. 26 din Legea nr. 33/1994, despăgubirea este formată din valoarea reală a imobilului și prejudiciul suferit de proprietar sau alte persoane îndreptățite, iar la calculul despăgubirilor, se vor lua în considerare prețul de piață al imobilului și daunele provocate proprietarului, cuprinzând prejudiciul efectiv (*damnum emergens*), cât și beneficiul nerealizat (*lucrum cesans*).

În consecință, prevederile legale mai sus menționate reprezintă o garanție pentru proprietarul expropriat că nu este supus unei măsuri abuzive din partea autorităților statului,

astfel încât despăgubirea acordată pentru exproprierea imobilului trebuie să reflecte valoarea de piață a acestuia la data întocmirii raportului de expertiză, nu o valoare anterioară, ci una contemporană momentului transferului dreptului de proprietate, tocmai pentru a asigura o reparație completă și integrală pentru cel expropriat.

Mai mult, prin decizia menționată, Curtea a constatat că reglementarea internă în domeniul exproprierii este mai favorabilă decât cea consacrată prin art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, care nu prevede și necesitatea despăgubirii proprietarului pentru privarea de proprietate, condiția fiind impusă de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materie.

Or, prevederile art. 26 din Legea nr. 33/1994 dispun că exproprierea cuprinde valoarea „reală” a imobilului și despăgubirile convenite proprietarului și altor persoane îndreptățite, iar la stabilirea despăgubirii se are în vedere prețul cu care se vând, în mod obișnuit, imobilele în aceeași unitate administrativ-teritorială, adică prețul de piață al acestora la momentul realizării efective a exproprierii.

În prezenta cauză, având în vedere identitatea obiectului excepției de neconstituționalitate, precum și a criticilor formulate în susținerea acesteia, Curtea reține că atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia menționată își păstrează valabilitatea.

De asemenea, pentru aceleași considerente, Curtea nu poate reține nici încălcarea dispozițiilor art. 44 alin. (1) privind garantarea dreptului de proprietate și alin. (2) referitor la garantarea și ocrotirea proprietății private.

Autorii excepției de neconstituționalitate își raportează critica de neconstituționalitate și la dispozițiile constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 124 alin. (2) privind unicitatea, imparțialitatea și caracterul egalitar al justiției, fără a arăta în ce constă, în concret, pretinsa contrarietate între textul de lege criticat și dispozițiile constituționale invocate.

Analizând conținutul normativ al dispozițiilor art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994, criticate în prezenta cauză, prin raportare la principiul constituțional al egalității în drepturi, Curtea reține că textul de lege criticat, reglementând criteriile pe care le au în vedere instanța de judecată, precum și comisia de experți constituită de aceasta, în vederea stabilirii cuantumului despăgubirilor ce se cuvin proprietarului sau altor titulari de drepturi reale, în caz de expropriere, nu conține nicio dispoziție de natură discriminatorie, fiind aplicabil tuturor situațiilor juridice ce intră sub incidența normei legale, respectiv situațiilor în care instanța de judecată stabilește cuantumul despăgubirilor, în cadrul procedurii judiciare a exproprierii.

În ceea ce privește invocarea dispozițiilor art. 124 alin. (2) din Constituție, care reglementează unicitatea, imparțialitatea și caracterul egalitar al justiției, în jurisprudența Curții Constituționale s-a stabilit că semnificația acestei prevederi constituționale este că justiția se înfăptuiește prin același sistem de organe, cel al instanțelor judecătorești — care, așa cum rezultă din prevederile art. 126 alin. (1) din Constituție, sunt numai cele stabilite prin lege —, și că toate persoanele au o vocație egală de a le fi aplicabile aceleași dispoziții legale, indiferent că este vorba de norme de fond sau de procedură (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 50 din 13 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 25 februarie 2009). Or, textul de lege criticat îndeplinește în mod evident aceste cerințe constituționale, fiind aplicabil în mod unitar, de către instanțele de judecată, în faza judiciară a procedurii exproprierii.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Melania Cristiana Bănuță și Dan Bănuță în Dosarul nr. 49.634/3/2010 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă și constată că prevederile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a V-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 21 ianuarie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2014 al Autorității Feroviare Române — AFER

În temeiul prevederilor art. 16 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 8 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 626/1998 privind organizarea și funcționarea Autorității Feroviare Române — AFER, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2014 al Autorității Feroviare Române — AFER, care funcționează în subordinea Ministerului Transporturilor, finanțată din venituri proprii, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Defalcarea pe trimestre a indicatorilor prevăzuți în bugetul de venituri și cheltuieli al Autorității Feroviare Române — AFER se aprobă de către consiliul de conducere al acesteia.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli al Autorității Feroviare Române — AFER reprezintă limite maxime și nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și numai cu aprobarea ministrului transporturilor.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează nerealizări ale veniturilor aprobate, Autoritatea Feroviară Română — AFER poate efectua cheltuieli proporțional cu gradul de realizare a veniturilor.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor,
Manuel Marian Donescu,
secretar de stat

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2014 pentru Autoritatea Feroviară Română — AFER

- mii lei -

Cap./ Titlu	Subcap. Articol	Paragraf Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2014
A	B	C	D	1
00.01	10		VENITURI PROPRII - TOTAL	55.000,00
00.02			I.VENITURI CURENTE	54.900,00
29.00			C. VENITURI NEFISCALE	54.900,00
30.00			C1. VENITURI DIN PROPRIETATE	100,00
31.10			VENITURI DIN DOBÂNZI	100,00
	03		Alte venituri din dobânzi	100,00
33.00	10		C2. VÂNZĂRI DE BUNURI ȘI SERVICII	54.800,00
33.10			VENITURI DIN PRESTĂRI DE SERVICII ȘI ALTE ACTIVITĂȚI	54.800,00
	08		Venituri din prestări de servicii	54.000,00
	16		Venituri din valorificarea produselor obținute din producția proprie	-
	20		Venituri din cercetare	300,00
	50		Alte venituri din prestări servicii și alte activități	500,00
35.10			AMENZI, PENALITĂȚI ȘI CONFISCĂRI	-
	50		Alte amenzi, penalități și confiscări	-
39.10			II.VENITURI DIN CAPITAL	100,00
	50		Alte venituri din valorificarea unor bunuri	100,00
			CHELTUIELI - TOTAL	55.000,00
			CHELTUIELI CURENTE	52.850,00
10			Titlul I. CHELTUIELI DE PERSONAL	34.750,00
	10.01		<i>Cheltuieli salariale în bani</i>	26.300,00
		01	Salarii de bază	24.750,00
		04	Spor de vechime	-
		05	Sporuri pentru condiții de muncă	450,00
		06	Alte sporuri	-
		07	Ore suplimentare	-
		08	Fond de premii	-
		09	Prima de vacanță	-
		12	Indemnizații plătite unor persoane din afara unității	520,00
		13	Indemnizații de delegare	300,00
		30	Alte drepturi salariale în bani	280,00
	10.02		<i>Cheltuieli salariale în natură</i>	1.000,00
		01	Tichete de masă	1.000,00
	10.03		<i>Contribuții</i>	7.450,00
		01	Contribuții pentru asigurările sociale de stat	5.700,00
		02	Contribuții pentru asigurările de șomaj	150,00
		03	Contribuții pentru asigurările sociale de sănătate	1.500,00
		04	Contribuții pentru asigurările de accidente de muncă	50,00
		06	Contribuții pt.concedii și indemnizații	50,00
20			Titlul II. BUNURI ȘI SERVICII	16.650,00
	20.01		<i>Bunuri și servicii</i>	3.480,00
		01	Furnituri de birou	40,00
		02	Materiale pentru curățenie	10,00
		03	Încălzit, iluminat și forță motrică	700,00
		04	Apă, canal și salubritate	100,00
		05	Carburanți și lubrifianți	450,00
		06	Piese de schimb	200,00
		07	Transport	380,00
		08	Poștă, telecomunicații, radio, tv, internet	600,00
		09	Materiale și prestări de servicii cu caracter funcțional	500,00
		30	Alte bunuri și servicii pentru întreținere și funcționare	500,00
	20.02		<i>Reparații curente</i>	700,00
	20.04		<i>Medicamente și materiale sanitare</i>	10,00
		02	Materiale sanitare	10,00
	20.05		<i>Bunuri de natura obiectelor de inventar</i>	200,00
		01	Uniforme și echipament	100,00
		03	Lenjerie și accesorii de pat	-

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

- mii lei -

Cap./ Titlu	Subcap. Articol	Paragraf Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2014
A	B	C	D	1
		30	Alte obiecte de inventar	100,00
	20.06		<i>Deplasări, detașări, transferări</i>	3.200,00
		01	Deplasări interne	2.500,00
		02	Deplasări în străinătate	700,00
	20.11		<i>Cărți, publicații și materiale documentare</i>	50,00
	20.12		<i>Consultanță și expertiză</i>	-
	20.13		<i>Pregătire profesională</i>	300,00
	20.14		<i>Protecția muncii</i>	30,00
	20.30		<i>Alte cheltuieli</i>	8.680,00
		01	Reclamă și publicitate	-
		02	Protocol și reprezentare	24,00
		04	Chirii	650,00
		07	Fondul conducătorului instituției publice	6,00
		30	Alte cheltuieli cu bunuri și servicii	8.000,00
55			Titlul VII. ALTE TRANSFERURI	50,00
	55.02		Transferuri curente în străinătate (către organizații internaționale)	50,00
		01	Contribuții și cotizații la organisme internaționale	50,00
57			Titlul IX. ASISTENȚĂ SOCIALĂ	1.400,00
	57.02		<i>Ajutoare sociale</i>	1.400,00
		01	Ajutoare sociale în numerar	1.400,00
			CHELTUIELI DE CAPITAL	2.150,00
71			Titlul XII. ACTIVE NEFINANCIARE	2.150,00
	71.01		<i>Active fixe</i>	2.150,00
		01	Construcții	50,00
		02	Mașini, echipamente și mijloace de transport	1.300,00
		03	Mobilier, aparatură birotică și alte active corporale	-
		30	Alte active fixe	800,00
			REZULTAT FINANCIAR	
			VENITURI TOTALE	55.000,00
			CHELTUIELI TOTALE	55.000,00
			a) Excedent	
			b) Deficit	
			c) Sold disponibil din anul precedent pentru acoperirea deficitului	

Date de fundamentare a cheltuielilor de personal în bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2014:

- 1) Număr mediu de personal: 508 persoane;
- 2) Câștigul mediu brut lunar: 4.112 lei/salariat;
- 3) În câștigul mediu salarial brut lunar de la punctul 2) nu este cuprinsă și suma aferentă salariilor Directorului General și a directorilor de organisme (suma de 380 mii lei);
- 4) În cheltuielile salariale în bani sunt cuprinse și: indemnizațiile membrilor Consiliului de Conducere și ale membrilor Comitetelor directoare ale organismelor (suma de 520 mii lei), precum și indemnizațiile de delegare (suma de 300 mii lei);
- 5) În câștigul mediu salarial brut lunar nu este cuprinsă suma de 280 mii lei, reprezentând diferențele salariale ce se vor achita urmare sentințelor judecătorești definitive și irevocabile.

MINISTERUL ECONOMIEI
DEPARTAMENTUL PENTRU ÎNTEPRINDERI MICI ȘI MIJLOCII, MEDIUL DE AFACERI ȘI TURISM

O R D I N

privind aprobarea procedurilor de implementare a Programului de dezvoltare și modernizare a activităților de comercializare a produselor și serviciilor de piață, a Programului pentru dezvoltarea abilităților antreprenoriale în rândul tinerilor și facilitarea accesului la finanțare — START, a Programului național multianual pentru dezvoltarea culturii antreprenoriale în rândul femeilor manager din sectorul întreprinderilor mici și mijlocii, a Programului național multianual pentru susținerea meșteșugurilor și artizanatului și a Programului național multianual de înființare și dezvoltare de incubatoare tehnologice și de afaceri

Având în vedere prevederile Legii bugetului de stat pe anul 2014 nr. 356/2013, ale art. 25 din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 430/2013 privind organizarea și funcționarea Departamentului pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Mediul de Afaceri și Turism,

ministrul delegat pentru întreprinderi mici și mijlocii, mediul de afaceri și turism emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă următoarele proceduri de implementare, prevăzute în anexă*):

— Procedura de implementare a Programului de dezvoltare și modernizare a activităților de comercializare a produselor și serviciilor de piață, împreună cu anexele aferente;

— Procedura de implementare a Programului pentru dezvoltarea abilităților antreprenoriale în rândul tinerilor și facilitarea accesului la finanțare — START, împreună cu anexele aferente;

— Procedura de implementare a Programului național multianual pentru dezvoltarea culturii antreprenoriale în rândul femeilor manager din sectorul întreprinderilor mici și mijlocii, împreună cu anexele aferente;

— Procedura de implementare a Programului național multianual pentru susținerea meșteșugurilor și artizanatului, împreună cu anexele aferente;

— Procedura de implementare a Programului național multianual de înființare și dezvoltare de incubatoare tehnologice și de afaceri, împreună cu anexele aferente.

Art. 2. — Procedurile de implementare împreună cu anexele aferente sunt parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Direcția implementare programe pentru IMM din cadrul Departamentului pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Mediul de Afaceri și Turism și oficiile teritoriale pentru întreprinderi mici și mijlocii și cooperatie vor duce la îndeplinire prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul delegat pentru întreprinderi mici și mijlocii, mediul de afaceri și turism,
Maria Grapini

București, 17 februarie 2014.
Nr. 473.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 138 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 135/2007

privind arhivarea documentelor în formă electronică*)

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta lege stabilește regimul juridic aplicabil creării, conservării, consultării și utilizării documentelor în formă electronică arhivate sau care urmează a fi arhivate într-o arhivă electronică.

Art. 2. — Operațiunile de prelucrare arhivistică a documentelor în formă electronică se fac cu respectarea dispozițiilor Legii Arhivelor Naționale nr. 16/1996, cu modificările și completările ulterioare, precum și a reglementărilor în vigoare privind conservarea, accesul și protecția informației cu caracter public sau privat.

CAPITOLUL II

Definiții

Art. 3. — În înțelesul prezentei legi, termenii și noțiunile de mai jos au următoarea semnificație:

a) *administrator al arhivei electronice* — persoana fizică sau juridică acreditată de autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu să administreze sistemul electronic de arhivare și documentele arhivate în cadrul arhivei electronice;

b) *arhivă electronică* — sistemul electronic de arhivare, împreună cu totalitatea documentelor în formă electronică arhivate;

c) *furnizor de servicii de arhivare electronică* — orice persoană fizică sau juridică, acreditată să presteze servicii legate de arhivarea electronică;

d) *mediu de stocare* — orice mediu pe care se poate înregistra sau de pe care se poate reda un document în formă electronică;

e) *mesaj electronic* — documentul în formă electronică ce conține date de identificare privind expeditorul, destinatarul, precum și momentul de timp la care acesta a fost expedit, realizat în scopul transmiterii la distanță a unei informații prin mijloace electronice;

f) *regim de acces la document* — gradul în care se acordă drept de acces la document de către titularul dreptului de dispoziție asupra documentului;

g) *sistem electronic de arhivare* — sistemul informatic destinat colectării, stocării, organizării și catalogării documentelor în formă electronică în scopul conservării, consultării și redării acestora;

h) *titular al dreptului de dispoziție asupra documentului* — persoana fizică sau juridică proprietară sau, după caz, emitentă a documentului, care are dreptul de a stabili și modifica regimul de acces la document, conform legislației în vigoare.

CAPITOLUL III

Furnizarea serviciilor de arhivare a documentelor în formă electronică

Art. 4. — Orice persoană fizică sau juridică are dreptul de a depune spre păstrare documente în formă electronică în cadrul unei arhive electronice, în condițiile prezentei legi.

Art. 5. — Furnizarea serviciilor de arhivare electronică nu este supusă niciunei autorizări prealabile și se desfășoară în concordanță cu principiile concurenței libere și loiale, cu respectarea actelor normative în vigoare.

Art. 6. — (1) Cu 30 de zile înainte de începerea activităților legate de arhivarea documentelor în formă electronică, persoanele care intenționează să furnizeze servicii de arhivare electronică au obligația de a notifica autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu cu privire la data începerii acestor activități.

(2) Odată cu efectuarea notificării prevăzute la alin. (1), administratorul arhivei electronice are obligația de a comunica autorității de reglementare și supraveghere specializate în domeniu toate informațiile referitoare la procedurile de securitate și de conservare utilizate, precum și orice alte informații cerute de către autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu.

(3) Administratorul arhivei electronice are obligația de a comunica autorității de reglementare și supraveghere specializate în domeniu, cu cel puțin 10 zile înainte, orice intenție de modificare a procedurilor de securitate și de conservare, cu precizarea datei și orei la care modificarea intră în vigoare, precum și obligația de a confirma, în termen de 24 de ore, modificarea efectuată.

(4) În cazurile de urgență în care securitatea serviciilor de arhivare este afectată, administratorul arhivei electronice poate efectua modificări ale procedurilor de securitate și de conservare, urmând să comunice, în termen de 24 de ore, autorității de reglementare și supraveghere specializate în domeniu, modificările efectuate și justificarea deciziei luate.

(5) Administratorul arhivei electronice este obligat să respecte, pe parcursul desfășurării activității, procedurile de securitate și de conservare declarate potrivit alin. (2)—(4).

CAPITOLUL IV

Crearea arhivei electronice

Art. 7. — Primirea unui document în formă electronică în arhivă electronică este condiționată de îndeplinirea următoarelor cerințe:

a) semnarea documentelor în formă electronică, cu semnătura electronică extinsă a titularului dreptului de dispoziție asupra documentului, denumită în continuare *semnătură electronică*;

b) valabilitatea semnăturii electronice a titularului dreptului de dispoziție asupra documentului;

c) depunerea cheii de criptare și decriptare pentru documentele criptate care cad sub incidența Legii nr. 16/1996, cu modificările și completările ulterioare;

d) transmiterea informațiilor prevăzute la art. 8 alin. (2).

Art. 8. — (1) Documentul în formă electronică ce îndeplinește condițiile prevăzute la art. 7 este semnat electronic de către administratorul arhivei electronice, cu semnătura electronică, în care se atestă și faptul că documentul respectiv are valoare de original sau copie, conform hotărârii titularului dreptului de dispoziție asupra documentului. Documentul în formă

*) Republicată în temeiul art. 248 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, rectificată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 117 din 1 martie 2013, cu modificările ulterioare, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 135/2007 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 22 mai 2007.

electronică, astfel identificat, este arhivat în locația stabilită de administratorul arhivei electronice.

(2) Administratorul arhivei electronice atașează, pentru fiecare document în formă electronică arhivat, o fișă în formă electronică, ce va conține cel puțin următoarele informații:

- a) proprietarul documentului în formă electronică;
- b) emitentul documentului în formă electronică;
- c) titularul dreptului de dispoziție asupra documentului;
- d) istoricul documentului în formă electronică;
- e) tipul documentului în formă electronică;
- f) nivelul de clasificare a documentului în formă electronică;
- g) formatul digital în care este arhivat documentul în formă electronică;
- h) cuvintele-cheie necesare identificării documentului în formă electronică;
- i) elementele de localizare a suportului fizic;
- j) identificatorul unic al documentului în formă electronică, în cadrul arhivei electronice;
- k) data emiterii documentului;
- l) data arhivării;
- m) termenul de păstrare a documentului.

(3) În cazul în care documentul în formă electronică a fost generat prin transferarea informației de pe suport analog pe suport digital, fișa va conține în plus următoarele informații:

- a) referiri la proprietarul originalului și locația în care se găsește originalul;
- b) metoda de transfer utilizată;
- c) dispozitivul hardware utilizat;
- d) programul de calculator utilizat.

Art. 9. — (1) Administratorul arhivei electronice este obligat să înregistreze și să țină evidența tuturor documentelor în formă electronică, intrate în arhiva electronică în cadrul unui registru în formă electronică.

(2) Accesul la registrul arhivei electronice este public numai pentru documentele pentru care titularul dreptului de dispoziție asupra documentului a stabilit un regim de acces public.

(3) Referința, în registrul arhivei, la un document care face parte din categoria documentelor clasificate, poate fi obținută în funcție de drepturile de acces ale solicitantului.

Art. 10. — (1) Administratorul arhivei electronice trebuie să dispună de resurse financiare pentru acoperirea prejudiciilor pe care le-ar putea cauza cu prilejul desfășurării activităților de arhivare electronică. Modalitatea asiguratorie se stabilește prin decizie a autorității de reglementare și supraveghere specializată în domeniu.

(2) În cazul în care arhiva electronică conține sau urmează să conțină documente clasificate, administratorul arhivei electronice trebuie să îndeplinească condițiile legale privind protecția informațiilor clasificate.

Art. 11. — Fișa de însoțire a documentului va fi arhivată separat de document și înregistrată în registrul electronic al arhivei electronice. În cazul în care fișa face referire la un document clasificat, referința în registru va fi criptată.

CAPITOLUL V

Conservarea arhivei electronice

Art. 12. — (1) Administratorul arhivei electronice este obligat să păstreze codul-sursă al tuturor programelor utilizate pentru construirea și exploatarea arhivei electronice, în fișiere semnate electronic și clasificate, după caz.

(2) Administratorul arhivei electronice este obligat să depună la Arhivele Naționale o copie a codului-sursă al tuturor programelor utilizate pentru construirea și exploatarea arhivei electronice.

(3) În cazul în care administratorul arhivei electronice nu dispune de codul-sursă, prevederile alin. (1) și (2) se aplică pentru codul-sursă executabil.

Art. 13. — (1) Administratorul arhivei electronice are obligația să asigure întreținerea și să pună la dispoziție programe informatice, care să permită translatarea oricărui document în formă electronică, arhivat din formatul în care a fost generat într-un format care să permită vizualizarea, reproducerea și stocarea documentului respectiv la nivelul tehnologiilor în uz curent.

(2) În momentul arhivării unui document generat într-un format necunoscut de produsele existente în biblioteca de algoritmi și programe informatice, administratorul arhivei electronice are obligația ca, odată cu arhivarea documentului, să adauge în bibliotecă descrierea formatului acestuia, precum și programele informatice cu care documentul a fost generat și poate fi vizualizat.

CAPITOLUL VI

Consultarea arhivei electronice

Art. 14. — (1) Regimul de acces la un document în formă electronică, precum și modificarea acestuia se stabilesc exclusiv de către titularul dreptului de dispoziție asupra documentului printr-un act, care va fi semnat atât de titularul dreptului de dispoziție asupra documentului, cât și de administratorul arhivei electronice.

(2) Regimul de acces la documentul în formă electronică, stabilit în conformitate cu alin. (1), va fi înscris în fișa de format electronic a documentului, iar actul prin care s-a stabilit acest regim, generat electronic sau transferat în format electronic, va constitui o anexă a documentului arhivat.

(3) Administratorul arhivei electronice este obligat să respecte regimul de acces la document, stabilit conform alin. (1), atât la arhivare, cât și la acordarea accesului la documentul în formă electronică din arhivă.

(4) Răspunderea pentru stabilirea regimului de acces la un document în formă electronică revine în exclusivitate titularului dreptului de dispoziție asupra documentului, iar răspunderea pentru respectarea regimului de acces la documentul în formă electronică, atât la arhivare, cât și la acordarea accesului la document, revine administratorului arhivei electronice.

Art. 15. — Administratorul arhivei electronice va asigura, în condițiile prevăzute la art. 14 și în concordanță cu prevederile legislației în vigoare, modul de acces permanent sau la cerere, pentru fiecare document în formă electronică în parte.

Art. 16. — Administratorul arhivei electronice are următoarele obligații:

- a) întreținerea arhivei electronice;
- b) crearea unei arhive electronice de siguranță, care să cuprindă toate documentele în formă electronică arhivate și care se actualizează permanent off-line;
- c) utilizarea unui sistem de securitate omologat, care să garanteze integritatea, securitatea și, unde este cazul, confidențialitatea documentelor în formă electronică arhivate;
- d) asigurarea redării oricărui document în formă electronică conținut în arhivă;
- e) asigurarea distrugerii documentelor a căror perioadă de arhivare a expirat;
- f) notificarea autorității de reglementare și supraveghere specializate în domeniu, cu cel puțin 60 de zile înainte, a intenției de încetare a activității, cu excepția cazurilor de forță majoră. În acest caz, administratorul arhivei electronice are obligația de a transfera arhiva electronică către alt furnizor de servicii de arhivare electronică, cu acordul autorității de reglementare și supraveghere specializate în domeniu.

Art. 17. — (1) Arhivele electronice sunt depozitate în centre de date supuse autorizării prealabile, cu respectarea normelor privind asigurarea:

- a) integrității și securității documentelor în formă electronică;
- b) securității și integrității spațiului ocupat de echipamentele care găzduiesc arhivele electronice;

c) recuperării informației în urma dezastrelor naturale, conform reglementărilor în vigoare.

(2) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu va emite norme metodologice privind autorizarea centrelor de date.

CAPITOLUL VII

Contravenții

Art. 18. — Nerespectarea dispozițiilor prezentei legi atrage, după caz, răspunderea contravențională, civilă sau penală.

Art. 19. — Constituie contravenție dacă, potrivit legii, nu constituie infracțiuni, nerespectarea de către administratorul arhivei electronice a prevederilor art. 6, 8, 9, 11, 15 și 16.

Art. 20. — Contravențiile prevăzute la art. 19 se sancționează cu amendă de la 3.000 lei la 10.000 lei.

Art. 21. — (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute în cadrul prezentului capitol sunt de competența personalului cu atribuții de control din cadrul

autorității de reglementare și supraveghere specializate în domeniu.

(2) Contravențiilor prevăzute în prezentul capitol le sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 22. — (1) Responsabilitatea aplicării dispozițiilor prezentei legi și a reglementărilor legate de aceasta revine autorității de reglementare și supraveghere specializate în domeniu, prevăzută la cap. IV din Legea nr. 455/2001 privind semnătura electronică, cu modificările ulterioare.

(2) În termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi autoritatea de reglementare și supraveghere specializată în domeniu, în colaborare cu Arhivele Naționale, va elabora reglementări și metodologii în aplicarea prezentei legi, procedura acordării, suspendării, retragerii deciziei de acreditare a administratorului arhivei electronice, precum și a autorizării centrelor de date.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 645318